

Kotiseutumatkalla Kuuterselkään 1. – 4.7.2009

Matka alkoi Turusta. Matkalla Vaalimaalle poimimme matkalaisia: lukuisia kertoja mukana olleita, ensikertalaisia sukujuuriltaan Kuuterselkäläisiä, kyläläisten ystäviä aiemminkin käyneitä ja ensikertaa kotiseutumatkalla, eikä juuria Kuuterselkään. Tullimuodollisuudet kävivät todella rivakasti. Ennen ruokailua ja majoittautumista teimme pienen kiertoajelun Viipurin ydinkeskustassa. Seppo Santala kertoili näkymistä katujen varsilla. Venäjä panostaa Viipurin kohentamiseen paljon. Useita rakennuksia saneerattiin ja uutta rakennettiin. Katuja myös korjattiin. Yövyimme hotelli Viipurissa ja aamulla levänneinä jatkoimme Kanneljärven rauniokirkolle. Kirkolla on muistomerkki ja iso valkoinen risti paikassa missä oli meidän sankarivainajiemme haudat. Vietimme pienen muistohetken siinä. Pirkko Nielikäinen, Mailis ja Erkki Koli laskivat seppeleemme muistomerkillle. Sinikka Penttala lausui Ida Launiansen kirjoittaman runon Kotikirkkomme. Ida muisteli kotikirkkoaan runossa niin kuin muisti sen ennen sotia. Sellaisena mekin sen haluaisimme muistaa, ei ilman kattoa ja muutenkin kärsineenä.

Myö käytiin koton

Matka jatkui Kuuterselkään ja siellä sijaitsevalle Kuuterselän taisteluiden muistomerkillle. Muistomerkki sijaitsee keskeisellä paikalla kylää. Siitä jokaisen oli helppo lähteä kotipaikoilleen. Ensin kuitenkin pidimme myös tällä muistomerkillä pienen muistohetken. Veli Koskinen valotti muistomerkin historiaa ja Helga ja Reino Harju laskivat kukkavihon. Alpo Kuusisto kertoi laajemmin Kuuterselän taisteluista kesäkuussa 1944 ja muistomerkin syntyvaiheista. Kahvin tuoksu leijaili ympärillämme. Sen olivat loihdineet Vistamatkojen Seppo Santala ja matkaisäntäparimme Sinikka ja Risto Lahtinen. Kahvit ja pullat odottivat matkalaisia. Kahvin jälkeen lähes jokainen suuntasi askeleensa omille kotipaikoilleen. Nyt meillä on satelliittikuvat ja monenmoiset kartat netissä käytettävissä, mutta eivät ne korvaa sitä kun saa omin jaloin seistä oman synnyinpaikan tai juuriensa kohdalla. Pientä suullista sukututkimusta tehtiin paikan päällä. Kenen tyttöjä te olette? Selvisi, että olivat keskenään pikkuserkkuja. Mustat pilvet kerääntyivät taivaalle ja kuului ukkosen jyriääkin. Uhkaavat pilvet hajaantuivat ja saimme jatkaa päivää auringonpaisteessa. Taas voitiin todeta, että kannaksella paistaa aina aurinko. Bussilla pääsi tutustumaan Kuuterselän järville ja Raivolaan. Kotikonnuillaan käyneet toivat terveiset kotipaikoiltaan. Tunne on niin voimakas, kun on saanut tuntea jalkojensa alla sukunsa synnyinpaikan. Joimme vielä lähtökahvit kotiseutupäivän päätteeksi. Jatkoimme matkaa kohti Pietaria.

Kotiinpaluu Pietarin ja Viron kautta Helsinkiin

Pietaria lähestyessämme ensin oli uusia mahdottoman korkeita asuinrakennuksia. Melkoisen matkan ajettuamme kadun varsilla oli toinen toistaan upeampia vanhoja rakennuksia. Ylitimme Pikku Nevaa, Isoa Nevaa ja monen monta kanavaa. Hotelimme Dostoevsky oli keskeisellä paikalla Pietaria. Aikaa vaan oli nuukasti. Aamulla kello 9.00 jatkoimme matkaa kohti Narvaa ja Viroa. Matkalla oli palatseja mm. heidän pääministerinsä Putinin palatsi. Pysähdyimme Pietarhoviin, joka oli tsaarien kesäasunto. Pietari Suuri oli mukana suunnittelemassa palatsia puutarhoineen. Sen päärakennus valmistui vuonna 1723. Tutustuimme valtaisaan puutarhaan suihkulähteineen. Oli satoja kullattuja patsaita ja suihkulähteitä. Matkailijoille oli tehty ns. yllätysuihkuja ja tietysti Seppo Santala kasteli meidät yhdellä sellaisella. Matka jatkui kohti Narvaa ja rajan ylitystä Viroon. Ajoimme inkeriläisten asuttaman alueen läpi. Asutusta oli aika vähän ja se oli vanhaa. Rajamuodollisuudet puhuttivat meitä. Oli mentävä laukkujen kanssa passintarkastukseen. Passi vaan katsottiin ja bussi vilkaistiin läpi. Meitä ihmetytti, että rajalla oli paljon ihmisiä jalkaisin. Se selittyi sillä, että käyvät töissä puolin ja toisin. Jonossa seisoivat ja jono pysyi paikallaan. Pidentää työpäivää jos kauan siinä seisovat. Meikin olimme melkoisen tovin tullissa. Lopulta länsi aukeni meille, ehkä pieni helpotuksen huokaus pääsi. Ajoimme Rakveren kaupunkiin. Kaupunki on todella vanha, kaivauksissa on saatu selville, että siellä on ollut asutusta jo hieman ennen ajanlaskumme alkua. Majoituimme Aqva- nimiseen kylpylähotelliin. Reippaamat ehtivät tutustumaan kylpylän aaltoihin, kaupunkiin ja sen linnoituksiin. Aamulla matka jatkui. Katselimme ulkoapäin Viron kartanoita matkan varrella. Suomenlahden rannalla sai käydä kastamassa varpaansa. Tallinnassa koimme yllätyksen. Oli vuotuiset laulujuhlat ja nyt juuri kadut olivat täynnä laulujuhliin osallistuvia kansallispukuisia ihmisiä. Seppo ammattinsa osaavana ja Tallinnaa tuntevana luotsasi bussin syrjäkatuja pitkin oikeaan paikkaan. Se oli paikallinen viinakauppa. Valitsimme ostoksemme, maksoimme ne ja pullot, tölkit ja muut juomat pakattiin bussin tavaratilaan. Siitä siirryimme satamaan. Aikaa jäi vielä ostoksiin. Eckerö Linen M/S Nordlandia toi meidät Helsinkiin.

Tämä oli 15. kerta kotiseutumatkana Kuuterselkään. Irma ja Teuvo Launiainen olivat isäntäparina vuoteen 2004 ja siitä jatkoivat Sinikka ja Risto Lahtinen. Teuvo on Riston isoisä. **Ensi kesän matka Kuuterselkään tehdään 1. – 3.7.2010.** Olemme olleet onnellisessa asemassa, kun olemme saaneet matkalle mukaan Kuuterselässä syntyneitä. He osaavat kertoa missä talot ovat sijainneet ja elämästä ennen sotia. Kuuterselän pellot ovat vielä osittain rakentamattomia, mutta koko ajan nousee taloja.